

opusdei.org

“El meu avi em va marcar sense conèixer-lo”

El Santi, agregat de l'Opus Dei, explica com en una missa amb la seva família va sentir la crida de Déu. Una decisió que va canviar la seva vida, sense treure'l del seu lloc.

07/11/2025

L'espai per a joves, Youth, ofereix una sèrie de vídeos amb testimonis de joves de diferents parts del món — Itàlia, Austràlia, Estats Units, Sud-

àfrica, França, Espanya— que expliquen com van descobrir la seva vocació a l'Opus Dei.

Parlen de les il·lusions que els van moure, els dubtes que els frenaven, els somnis que els empenyien a dir que “Sí”. Històries reals, amb preguntes que potser et sonaran properes.

Cada història és diferent: diferents cultures, diferents recorreguts vitals, diferents maneres de viure una mateixa vocació —numeraris, agregats, supernumeraris—. Però totes comparteixen quelcom en comú, l'essencial: la certesa que Déu continua cridant avui, enmig de la vida ordinària, amb paraules que cadascú pot reconèixer en el més profund del seu cor.

Santi: “El meu avi em va marcar sense conèixer-lo”

És increïble que, sense haver conegut el meu avi, m'hagi marcat tant. Fa

molts anys el meu avi va morir en un accident de trànsit. Des de llavors, cada any, la família ens reunim el dia que commemorem la seva mort, el dia 25 de gener, i tenim una missa en el Col·legi Major Bonaigua, a Barcelona.

Fa ja molts anys, jo estava a segon de l'ESO, més o menys, en una d'aquestes misses, després de combregar vaig notar una gran inquietud. Era una inquietud molesta, però alhora em va portar moltíssima pau.

Al meu col·legi, hi havia un professor amb qui jo tenia bona relació. Casualment, ell és de l'Opus Dei i li vaig explicar “no sé què em passa”. Li vaig posar en context la meua vida, la missa del meu avi, aquesta sensació i li vaig dir que ara que acabava batxillerat m'agradaria anar a algun centre universitari de l'Obra

on pogués estar amb gent, rebre formació, etc.

Tenia ganes de tancar, tancar temes, més que res perquè no estava tranquil.

Aleshores, just el primer cap de setmana d'octubre em van plantejar fer un recés espiritual a Torreciutat, un santuari a l'Aragó. I jo, com que estava amb aquest tema, vaig dir: doncs jo crec que pot ser molt bo per a mi, per veure realment com enfocar-ho.

Així que el 2 d'octubre, recordo com si fos ahir, estava resant i vaig notar molt clarament com Déu em demanava la vocació a l'Obra, com agregat de l'Opus Dei.

Aleshores jo clarament vaig veure que era de Déu, perquè jo, agregat de l'Opus Dei, no coneixia gairebé bé ningú, no en coneixia cap. El més lògic hauria estat que hagués

demanat l'admissió amb altres referents que jo coneixia, però no va ser el cas. Aleshores em vaig adonar que això era de Déu. Vaig haver de llegir, vaig preguntar molt a la gent, vaig llegir, i això de l'agregat, què és?, i això, com es viu? En què es concreta?

Vaig decidir ser agregat, perquè notava que Déu em demanava la meva vida sencera, el meu cor sencer, però sense fer res estrany, sense canviar la meva vida, sent qui era enmig de la meva família, dels meus amics, ara, de la universitat que començava, de la meva gent, estant en el meu dia a dia, sense canviar res.

El meu avi va ser de l'Opus Dei i encara que jo no el vaig conèixer, parlant amb la meva àvia, que tinc la sort de viure amb ella, i amb molta gent que sé que va tenir la sort de conèixer-lo, m'explicaven que era

una persona força ocupada, que era empresari, que tot el dia era fora, que treballava moltíssim, que no descurava ni els seus fills ni la seva esposa, que tot el dia estava atenent gent. Veure com ell tenia un mateix ideal que jo, que compartim una mateixa vocació...

I és que estic feliç, estic molt feliç. Saber que Déu ha tingut un pla per a mi en concret, per a mi Santi, des de tots els temps... Pensar que jo he donat potser un 1%, i Déu m'ha donat el cent per u, això m'ha endolcit la vida. I voldria transmetre aquest afecte, aquesta felicitat a les persones que m'envolten, a la gent de la universitat, i a la meva família. No hi ha res que em faci més feliç. Soc feliç.

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca-es/article/el-meu-avi-em-va-marcar-sense-coneixer-lo/)
opusdei.org/ca-es/article/el-meu-avi-em-
va-marcar-sense-coneixer-lo/
(21/02/2026)